

Caixa de Beneficència

Beneficència, Caritat, Almoïna, Altruisme...

Amor als nostres germans

pel

DR. FONTBONA

President de la Comissió de la Caixa de Beneficència

Tots quants exercim el nostre ministeri, tots quants un dia darrera l'altre lluitem sense desmai per la vida, per la ciència i per al consol dels nostres consemblants, humanament i social som, com els altres mortals, esclaus de la materialitat pecuniària de la vida la qual és certament ben poc liberal per els més, en relació al sacrifici personal aportat. Per dissort, aquesta penúria, degut a diverses causes, es va fent per moments més accentuada, tant en les ciutats com en els llogarets més forans; les despeses creixen en relació inversa als ingressos que la professió proporciona, ço que fatalment porta a la crònica angouxa i fins decanta malauradament als pobres d'esperit a la comissió de més o menys greus manaments de companyonia.

El benemèrit Sindicat de Metges de Catalunya, amb la seva fillola la Mutual, sortosament ha vingut a posar un contrapés a tanta dificultat material a l'aixoplugar-nos sota el seu mantell de *previsió i estalvi*; a l'ensem que amb la seva Caixa de Crèdit, ens resol qualsevol moment de fonamentada crisi econòmica; i, per a comble de germanor, té en funcionament la seva Caixa de Beneficència, gegantina d'idealitat altruista, misèrrima de potencialitat intrínseca relacionant-ia amb les necessitats positives en què es veu obligada a intervenir.

Cal haver viscut, solament unes quantes sessions en aquesta Comissió de Beneficència del Sindicat, per a fer-se ben bé càrrec de totes aquelles llastimoses situacions en què es troben embolcallats tants i tants dels nostres companys i

sobretot llurs famílies volgudes quan ells desapareixen del món dels vius. No existeix pas cap ploma prou ben trempada capaç de transcriure a les quartilles amb el seu propi realisme tota la misèria que conviu entre professionals de la medicina; ara és el metge, que, després de titànica lluita per amb el seu honrat treball procurar-se el més modest sosteniment per els seus, ha fracassat en el lloc residencial, i al voler cercar-ne un altre que li sigui menys cruel, ni unes pessetes té per a subvenir l'import del viatge; ara és aquell altre metge vell, malalt, impossibilitat, el qual sense mitjans de cap mena, veu al seu costat impotent, corsecarse també, de crònica malura, la que ha estat, pot ben dir-se, tota la seva vida, la seva bondadosa esposa, la seva companya en inacabables contrarietats, i aquell altre que ferit de mort, qui sap si per causa del seu propi ministeri, se'n va per sempre i la seva muller no té ni per l'enterrament ni tampoc per a donar un mos de pa als seus fillets quan famolencs li'n demanen; i l'honorable dama, que havent estat la respectada *senyora del metge*, avui per a pujar els beneïts fruits del seu matrimoni, ha de feinejar per altri, arreconant heroica sedes i puntes que un més benaurat dia li brindà la seva situació social; i els òrfens amb estudis prou avançats, per manca de mitjans tenen d'abandonar-los, destruint, qui sap, tot el seu esdevinidor venturós. Això i més, molt més i repetit un dia i altre dia, truca a les portes de la nostra ferma i germanívola institució demanant un ajut, una almoïna